

faa indtrængende som Ministeren, og efter det Forslag, han her har forelagt os, maae vi antage, at den Afslutning, som derefter vil finde Sted, er en saadan, at den Paagældende derved vil ansee Alt, hvad der, efter de maatte mangelfulde Bevistligheder for Røstets Tilstedeværelse, billigviis kan fordres, for opfyldt. Jeg skulde saaledes fraraade, at man gif ind paa nogenformelst Forhøielse udover det, Ministeren har foreslaaet; dertil bør man holde sig i dette Tilfælde, ligesom man har gjort i andre, hvor der har været Tale om givne Røster, som Thinget har taget Hensyn til.

Schönberg: Jeg skal ikke trætte Thinget længe, men blot gjøre et Par ganske smaa Bemærkninger med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har ytret om, at jeg havde stillet Folkethinget hen som Den, der skulde bryde en indgaaet Overenskomst, idet han stærkt inhærerede, at jeg havde, om ikke sagt, at der var en Overenskomst, saa dog senere talt, som om der var en saadan. Jeg skal vedgaae, at jeg har udtalt mig paa denne Maade; jeg har paa den ene Side sagt — og har jeg ikke sagt det tydeligt nok, saa siger jeg det nu — at der efter min Mening er en virkelig Overenskomst tilstede, og jeg har paa den anden Side ogsaa talt om, at det kunde være, Folkethinget ikke gjorde denne Overenskomst Fyldest. Men deraf følger ikke, at Folkethinget stilles hen som Den, der bryder en Overenskomst, thi for at bryde en Overenskomst, maa man have indgaaet den, og det er jo ikke Folkethinget, som har indgaaet Overenskomsten. Det at sige, at man har den Overbevistning — jeg har den ikke, men derfor kan den jo godt være tilstede — at Folkethinget ikke vel kan indlade sig paa at gjøre flige administrative Tilfagn fra tidligere Tid ligefrem Fyldest, kan dog virkelig ikke faste noget mindre heldigt Skin paa det ærede Thing.

Med Hensyn til hvad den samme ærede Rigsdagsmand har ytret om, at der ikke forelaa Noget, som tilstrækkeligt godtgjorde dette Tilfagns Tilstedeværelse, og at han, isald noget Sigt forelaa, vilde, dersom jeg forstod ham ret, være tilbøielig til at gaae idetmindste noget videre, saa skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at jeg ikke seer mig istand til at føre nogen Documentation i saa Henseende; jeg troer imidlertid, at man ret vel kan holde sig til, hvad en anden høitæret Rigsdagsmand (Winther) yttrede, nemlig, at man i saadanne Forhold som dette maa blive staaende ved, hvad Ministeren finder at kunne tiltræde. Det er jo imidlertid muligt, at Manden selv kan tilveiebringe Oplysninger, Noget, der dog er mig aldeles ubekjendt. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand, der sidder i Nærheden af mig (Rimestad), yttrede, at naar jeg havde talt om Udsigt til en meget forøget Indtægt, saa havde Skolen først kastet denne af sig som en Folge af en tredie Mands senere Bestyrelse, da maa jeg blot bemærke, at den oekonomiske Status, som jeg berørte med Hensyn til det v. Westenske Institut, støttede sig paa, at det i 1839, efter at have afholdt alle ordinære Udgifter, endnu kunde udrede, foruden 900 Rd., 1200 Rd., fri Bolig og Brændsel til to Mænd. Det er mig vel bevidst, at det høitærede Thing kun yderst sjældent og da kun meget nødtigt indlader sig paa, ved flige Forlangender, at gaae videre end vedkommende Minister, og jeg er selv af den Mening, at man yderst nødtigt skal indlade sig herpaa; jeg skal derfor heller ikke urgere dette videre, men kun erindre om, at en Betingelse, som jeg anførte for, at jeg skulde finde mig foranlediget til at stille noget Vædringsforslag, var den, at den høitærede Minister selv muligviis vilde være tilbøielig til at imødefomme et saadant Forslag. I modsat Fald finder jeg mig ikke opfordret til at røre videre ved Sagen.